

Sygn. akt VIII U 1288/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 marca 2018 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Patrycja Bogacińska-Piątek
Protokolant:	Iwona Sławińska

po rozpoznaniu w dniu 13 marca 2018 r. w Gliwicach

sprawy Miasta Z. - Powiatowego Urzędu Pracy w Z.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

o zwrot nienależnie pobranych świadczeń emerytalnych

na skutek odwołania Miasta Z. - Powiatowego Urzędu Pracy w Z.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

z dnia 22 czerwca 2017 r. **nr** (...)

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że stwierdza, iż Powiatowy Urząd Pracy w Z. nie jest zobowiązany do zwrotu nienależnie wypłaconych świadczeń J. S. za okres od 1 czerwca 2010 roku do 28 lutego 2017 roku wraz z odsetkami.

(-) SSO Patrycja Bogacińska-Piątek

Sygn. VIII U 1288 /17

UZASADNIENIE

Decyzją dnia 22 czerwca 2017 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. zobowiązał Powiatowy Urząd Pracy w Z. do zwrotu nienależnie wypłaconych świadczeń J. S. za okres od 1 czerwca 2010 roku do 28 lutego 2017 roku w kwocie 38,67 zł i odsetek za okres od 4 grudnia 2010 roku do 22 czerwca 2017 roku, czyli do dnia wydania decyzji w kwocie 13,67 zł. Świadczenia za ten okres zostały wypłacone bezpodstawnie w wyniku korekty dokumentów rozliczeniowych za okres od kwietnia do maja 2003 roku

Powiatowy Urząd Pracy w Z. w odwołaniu domagał się uchylecia decyzji i umorzenia postępowania. Wskazał że PUP w piśmie z dnia 21 maja 2003 roku poinformował organ rentowy, że świadczenia wypłacone J. S. za okres od 4 marca 2003 roku do 30 kwietnia 2003 roku są świadczeniami nienależnymi. Zakład Ubezpieczeń Społecznych w Z. zwrócił żadaną kwotę 1.156 zł. Korekty składek na ubezpieczenia społeczne za okres od 4 marca 2003 roku do 30 kwietnia 2003 roku zostały dokonane przez Powiatowy Urząd Pracy w Z. dnia 2 lutego 2017 roku. Zdaniem odwołującego organ rentowy dysponował informacją, że okres od dnia 4 marca 2003 roku do 30 kwietnia 2003 roku nie powinien być

uwzględniony przy ustalaniu wysokości emerytury. Ponadto niezrozumiałe było dla odwołującego, dlaczego w decyzji wskazano okres od 1 czerwca 2010 roku do 22 czerwca 2017 roku oraz okres, za który naliczono odsetki.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych wniósł o oddalenie odwołania przytaczając na uzasadnienie swojego stanowiska art. 84 ust. 1 i 6 ustawy z dnia 13 października 1998 roku z o systemie ubezpieczeń społecznych.

Sąd zawiadomił J. S. jako zainteresowanego o toczącym się postępowaniu. J. S. do sprawy nie przystąpił.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny ;

J. S. w dniu 24 marca 2003 roku złożył wniosek o rentę z tytułu niezdolności do pracy. Pismem z 20 maja 2003 roku organ rentowy poinformował PUP, że przyznano J. S. prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy od 1 marca 2003 roku. Zwrócił się o wstrzymanie wypłaty zasiłku dla bezrobotnych i nadesłanie stosownego zaświadczenia z podaniem ewentualnej kwoty do zwrotu (karta 23 a.r.). Pismem z 21 maja 2003 roku PUP wskazał, że J. S. był uprawniony do zasiłku dla bezrobotnych od 4 marca 2003 roku do 30 kwietnia 2003 roku. Wypłatę zasiłku wstrzymano z dniem 1 maja 2003 roku. PUP zwrócił się do organu rentowego o zwrot niesłusznie pobranych świadczeń za okres od 4 marca 2003 roku do 30 kwietnia 2003 roku w kwocie 1.156 zł. Pismo to doręczono ZUS 26 maja 2003 roku (karta 27 a.e.).

Decyzją z 23 maja 2003 roku ZUS przyznał J. S. prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy (karta 28-34 a.r.).

W dniu 28 czerwca 2010 roku J. S. złożył wniosek o prawo do emerytury. Decyzją z 22 listopada 2010 roku przyznano ubezpieczonemu emeryturę od 1 czerwca 2010 roku (karta 85 a.e.). W dniu 13 listopada 2015 roku J. S. złożył wniosek o emeryturę z powszechnego wieku emerytalnego. Decyzją z dnia 11 grudnia 2015 roku ZUS przyznał prawo do emerytury od 5 grudnia 2015 roku w kwocie zaliczkowej (karta 108 a.e.). W toku tego postępowania organ rentowy stwierdził rozbieżności w dokumentacji dotyczącej okresów ubezpieczenia (karta 112 a.e.). Po wyjaśnieniu rozbieżności Powiatowy Urząd Pracy w Z. w dniu 21 lutego 2017 roku i w dniu 22 lutego 2017 roku sporządził korekty raportów rozliczeniowych za kwiecień i maj 2003 roku. Decyzją z dnia 21 czerwca 2017 roku organ rentowy przeliczył J. S. emeryturę od 1 marca 2017 roku. Wskutek przeliczenia emerytury okazało się że doszło do nadpłaty świadczenia w kwocie określonej zaskarżoną decyzją.

Stan faktyczny jest bezsporny między stronami i wynika z akt organu rentowego.

Sąd zważył, co następuje:

Na wstępie rozważań wskazać należy, że stroną postępowania w sprawie jest Miasto Z. jako podmiot posiadający zdolność sądową ze wskazaniem jednostki, której działalności dotyczy zaskarżona decyzja - Powiatowy Urząd Pracy.

Zaskarżona decyzja została skierowana do Powiatowego Urzędu Pracy, który zgodnie z art. 4 pkt 21 ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz.U.t.j. z 2016 roku, poz. 963 z późn. zm.) jest płatnikiem składek. Powiatowy Urząd Pracy zgodnie z treścią art. 29 k.p.a. jako samorządowa jednostka organizacyjna nieposiadająca osobowości prawnej był stroną postępowania administracyjnego i prawidłowo decyzja administracyjna została skierowana do tego podmiotu. Natomiast odwołanie do sądu powszechnego od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych skierowanej do samorządowej jednostki organizacyjnej nieposiadającej osobowości prawnej mogło zostać wniesione wyłącznie przez podmiot, który posiada zdolność sądową i zdolność procesową zgodnie z przepisami Kodeksu postępowania cywilnego, czyli przez podmiot wymieniony w art. 64 i 65 k.p.c. Powiatowy Urząd Pracy w Z. jest jednostką organizacyjną powiatu niemającą osobowości prawnej - art. 33b pkt 2 ustawy z dnia 5 czerwca 1998r. o samorządzie powiatowym (Dz.U.t.j. z 2016r., poz. 814 z późn.zm.). Zgodnie z art. 2 ust. 2 tej ustawy powiat posiada osobowość prawną. Miasto Z. posiada status miasta na prawach powiatu. Zgodnie z art. 92 ust. 1 i 2 powołanej ustawy funkcje organów powiatu w miastach na prawach powiatu sprawuje rada miast i prezydent miast, a miasto na prawach powiatu jest gminą wykonującą zadania powiatu na zasadach określonych w ustawie. Tak więc odwołanie mogło zostać wniesione przez Miasto Z. – ze wskazaniem jednostki, której dotyczyła decyzja – Powiatowy Urząd Pracy w Z..

Odwołanie zasługuje na uwzględnienie. W sprawie o zwrot nienależnie pobranego świadczenia nie jest możliwe uchylene zaskarżonej decyzji i umorzenie postępowania przez sąd ubezpieczeń społecznych w orzekający w pierwszej instancji. Przepisy Kodeksu postępowania cywilnego nie przewidują takiej możliwości (a contrario art. 477¹⁴.§ 1 i §2 k.pc.)

Bezsporne w sprawie jest, że organ rentowy wydając decyzję o przyznaniu emerytury J. S. dysponował informacją (od 26 maja 2003 roku), że w okresie od 4 marca 2003 roku do 30 kwietnia 2003 roku nie był on uprawniony do zasiłku dla bezrobotnych. Kwota tego zasiłku została zwrócona Powiatowemu Urzędowi Pracy. Przy ustalaniu wysokości tego świadczenia organ rentowy winien był przyjąć podstawę wymiaru składek w wysokości 0 zł ,tak jak to uczynił po korekcie ZUS RCA. Zdaniem Sądu nadpłata świadczenia w nastąpiła wyłącznie skutek niedopatrzania organu rentowego .

Zgodnie z art. 84 ust. 6 ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych jeżeli pobranie nienależnych świadczeń zostało spowodowane przekazaniem przez płatnika składek lub inny podmiot nieprawdziwych danych mających wpływ na prawo do świadczeń lub na ich wysokość, obowiązek zwrotu tych świadczeń wraz z odsetkami, o których mowa w ust. 1 od obciąża odpowiednio płatnika składek lub inny podmiot. Z przytoczonego przepisu wynika, że Powiatowy Urząd Pracy w Z. byłby zobowiązany do zwrotu nienależnie wypłaconego świadczenia jedynie w przypadku, gdyby podał nieprawdziwe dane mające wpływ na prawo do świadczeń lub na ich wysokość. Odwołujący nigdy nie podał nieprawdziwych danych. Co więcej, to organ rentowy zwrócił się do płatnika o wskazanie czy i jakie świadczenia zostały wypłacone, czy podlegają one zwrotowi. Po otrzymaniu informacji, że J. S. pobrał zasiłek dla bezrobotnych w okresie od 4 marca 2003 roku do 30 kwietnia 2003 roku, w łącznej wysokości 1.156 zł, którą to kwotę organ rentowy winien zwrócić, została wydana decyzja przyznającą prawo do emerytury z uwzględnieniem tego zasiłku jako podstawy wymiaru składek. Deklaracje korygujące złożone przez PUP posłużyły jedynie do naprawienia błędu, za który winę ponosi organ rentowy.

Zaskarżoną decyzję zmieniono na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c.

(-) SSO Patrycja Bogacińska-Piątek